

Forskningsråd, som defineret i lovens § 9, herunder bl.a. om intern delegation i Det Frie Forskningsråds faglige forskningsråd. Ministeren kan alene fastsætte regler for sager, der ikke er praksisdannende eller -brydende, og som ikke har principiel karakter, ligesom det forudsættes, at delegationsadgangen udmøntes således, at der normalt ikke delegeres kompetence til én enkelt person. Bestemmelsen kan ligeledes ikke anvendes til ekstern delegation.

Arbejds- og mødebelastningen i Det Frie Forskningsråds faglige forskningsråd har gjort, at der er behov for at kunne delegeres kompetence i videre omfang og administrativt lettere og hurtigere, end det er muligt i dag. Der er især behov for, at sager kan færdigbehandles og afgøres i mindre interne udvalg bestående af medlemmer med særlig kompetence på det pågældende forskningsfelt, og for at kunne lægge delegationskompetencen hos formanden for det pågældende organ.

Behovet for øgede muligheder for intern delegation vurderes at være til stede i både rådgivnings- og bevillingssager. Det vurderes, at behovet for delegation er større i Det Frie Forskningsråd end i Det Strategiske Forskningsråd. Forskellen begrundes dels i forskelle i medlemsantallet i de faglige forskningsråd og programkomiteerne, dels i forskelle på bevillingsstørrelser og -antal i de to råd.

Medlemsantallet i Det Frie Forskningsråds faglige forskningsråd svinger ved lovforslagets fremsættelse mellem 15 og 22 medlemmer. Et fagligt forskningsråd vil derfor ofte tilsammen repræsentere forskningsfaglige spidskompetencer inden for meget forskellige fagområder. Det vil derfor ofte være hensigtsmæssigt at delegeres kompetencen til et mindre internt udvalg, der besidder relevante og fornødne kompetencer. Også rent praktiske behov taler for mulighed for delegation til underudvalg, idet det enkelte faglige forskningsråds størrelse gør det vanskeligt at samle hele rådet uden for rådets forud fastlagte møder.

Den gennemsnitlige bevillingsstørrelse er ikke ens blandt de faglige forskningsråd, men alle råd giver mindre bevillinger, f.eks. til forberedelse af EU-ansøgninger. Med den foreslåede bemyndigelse kan der f.eks. skabes mulighed for, at ansøgninger under en vis beløbsgrænse kan behandles og afgøres endeligt i mindre udvalg. Der kan være tale om et permanent udvalg med ad hoc inddragelse af et eller flere fagkyndige medlemmer, eller der kan være tale om et ad hoc nedsat udvalg med særlig fagkyndig repræsentation.

De faglige forskningsråd har ansøgningstyper, der behandles løbende, og det er muligt at bede de faglige forskningsråd om at få en ansøgning hastebehandlet

uden for den normale ansøgningsfrist. Med den foreslåede bemyndigelse kan der gives hjemmel til, at sådanne sager – til fordel for ansøger – hurtigere kan afgøres i mindre udvalg, der er nedsat efter principper som ovenfor.

Det er vurderingen, at der med den foreslåede bemyndigelse i rådgivningssagerne bør skabes mulighed for delegation til underudvalg i sager, der er af så høje karakter, at det ikke er muligt at indpasse dem i rådernes forud fastlagte møder. Der kan være tale om faglig rådgivning af andre bevilgende organer, indstillinger af medlemmer til råd og udvalg, udtalelser over lovforslag etc. Der kan også være tale om rådgivningssager, som det tidsmæssigt ikke er muligt at behandle i rådet, fordi svarfristen er sammenfaldende med rådets almindelige uddelinger. Udvalgene nedsættes efter principper som omtalt ovenfor.

De faglige forskningsråds virksomhed indebærer, at der skal træffes afgørelser og beslutninger, der er knyttet til rådernes bevillings- og rådgivningskompetence. Det kan f.eks. være afgørelser om afvisning af ansøgninger fra realitetsbehandling, om ændringer i bevillinger og om godkendelse af faglig eller regnskabsmæssig afrapportering. Med den foreslåede bemyndigelse vil sager som de nævnte kunne afgøres endeligt af underudvalg eller af de faglige forskningsråds sekretariat. Det skal alene være muligt at delegeres kompetence til sekretariatet i sager, der ikke kræver forskningsfaglig indsigt.

Til nr. 11

Forslaget giver ministeren hjemmel til at fastsætte regler om, at Det Frie Forskningsråd fremover kan stille krav om elektronisk kommunikation i forbindelse med ansøgninger om forskningsmidler.

Den elektroniske ansøgningsprocedure vil være i tråd med regeringens målsætning om digital forvaltning. Proceduren vil samtidig bidrage til at højne kvaliteten af rådgivning til politikere, rådsmedlemmer og ansøgere via en mere struktureret dataopsamling. Dette skal opnås gennem en professionel og gennemsigtig administration, der øger mulighederne for analyse og statistik om ansøgere, ansøgningsdata m.v.

Formålet med bestemmelsen er primært at give Det Frie Forskningsråd mulighed for at stille krav om elektronisk indgivelse af ansøgninger. Formuleringen åbner dog mulighed for, at rådet kan stille krav om, at ansøger kan modtage meddelelser vedrørende ansøgningen elektronisk.

Ved implementeringen af elektronisk kommunikation vil Forsknings- og Innovationsstyrelsen sikre handicaptilgængelighed.